

Midnattsropet

NR 10 ● 1974 årg 15 pris kr 2:00

Maranata • Du vår Herre kom!

Alting gemensamt

*Församlingsliv är familjeliv
Hela skaran ute i grönskan på Johannelund*

Evangelium i gatuplan

Rundvandring med Stina Fridolfsson
på missionsstationen i Klara-kvarteret
i Stockholm—Gamla Bro

”Mitt i det smutsigaste och livligaste kvarteret som just nu är så aktuellt i stadsplaneringsdebatten står Gamla Bro och erbjuder vad man kanske drömt om men ännu aldrig kunnat planera in i stadsbilden.”

□ Det är inte lätt att veta var man ska börja när man vill visa en gäst runt på Gamla Bro. Det är ju en stor missionsstation med många verksamhetsområden och möjligheter att nå folk.

Vi kan börja nere i shopen Klara Toner. Ofta står Majken där och vittnar om Jesus för människor som närmast av misstag halkat in i affären. Och biblarna på en mängd olika språk som ligger i skyltfönstren har en väldig dragningskraft på olika nationaliteter. Häromdagen kom en östeuropeisk diplomat och köpte med tacksamhet och glädje den bibel han inte hade möjlighet få

tag i hemma i sitt eget land. Ett omsorgsfullt urval god, andlig litteratur gör shopen Klara Toner till en viktig missionsgren.

□ Bandotek — unik mission

Går man uppför den mycket fint hemslöjdade trappan i butiken, så kommer man till lärummet och bandoteket. Det är en underbar plats. Ofta sitter människor där och lyssnar i lurarna på bibelstudier och väckelsemöten upptagna på kassett- och tonband. Det finns ett rikt bandbibliotek att välja i. Dessutom finns i bokhyllan över 400 böcker skänkta till lärummet av både privatpersoner och kristna bokförlag som velat uppmuntra och stödja denna mission. Det är balsam för ande, kropp och själ att få sjunka ned i de mjuka vilstolarna och njuta av friden och stillheten där. Då och då bryter det genom ett litet gnol eller en sångstrof, och möjligtvis ett taktfast fottramp från den som sitter och via hörlurarna flyttats till väckelsemötets lovsång och jubel. Med slutna ögon och ett saligt smil i ansiktet är hörlurs-människan lika långt borta som om han vore i en rymdkapsel sju ljusår ifrån oss andra som sitter i närvarande tid med en god bok i handen. Bandoteket och lärummet kommer att ha internationell betydelse ur missionssynpunkt, genom flerspråkig grundläggande undervisning om frälsningens väg på kassett och i litteratur.

F. d. ”poplokalen” som ligger under

gården håller just nu på att iordningställas som möteslokal. Tills vidare trängs vi i en lokal på andra sidan gården. Bibelstudier, väckelsemöten och bönemöten. Tältbänkar, enkla stolar, svarta tavlan och många gitarrer. Underbara möten!

□ Sjukstuga

Uppe i serveringen finns för det mesta någon fältnärskare som allt som oftast kommer i samspråk med någon gäst om Gud och de eviga tingen. En gramfon med andlig sång och musik och tidningsställ fyllda med Midnattsropet hindrar folk att sväva i okunnighet om att Gamla Bro först och främst är ett andligt kraftcenter.

Går man ännu en trappa upp, så kommer man till ”rehabiliteringsvåningen”. Där finns flera sovrum med några sängar i varje. Vi har ännu inte hunnit måla, tapetsera eller reparera på annat sätt där, men vi måste använda rummen. Ofta hyr vi ut dem till människor som inte vill bo på något annat ställe när de kommer till Stockholm. De söker andlig vård, hjälp och uppbyggelse för att med förnyade krafter kunna vända åter till hemortens vardag för att stå som maranata vittnen hemma.

Oftast ligger någon nyfrälst, men utslagen och hemlös där uppe tillsammans

Bandotek och bokcafé. Här kan man lyssna till bibelstudier eller musik på kassett. Biblioteket är under uppbyggnad och kommer att erbjuda ett rikt urval andlig litteratur. Ämnet väckelsehistoria blir säkert dominerande.

Serveringen bär verkligen vittne om Gamla Bros förvandling. Förnyat utan att göra våld på den gamla fina interiören. En oasis mitt i city.

med en av våra evangelister och kämpar och ber för att hålla stånd mot makter och krafter som vill återerövra bytet. Rehabiliteringsvåningen har liksom blivit missionsstationens sjukstuga, där speciell vård ges.

Så kämpar vi oss ännu en trappa upp — det blir alltså till fjärde våningen. En fin ateljévåning. Snedtak med många små fönsterrutor i. Där ligger vårt produktiva lilla tryckeri. Stencileringsapparat, stencilbrännare, skärmaskin, vikmaskin och massor av papper. Två stora skrivbord med tuschpennor och övrig utrustning att rita affischer. Här görs alla handaffischer för mötesverksamheten, reklam för affär och servering. Här görs enkla traktater om frälsningens väg på flera språk. Och skoltidningen Missionären. Detta är outhärligt för vår pionjärmission i Klara.

□ Evangelium i gatuplan

Så rusar vi ner för alla trapporna till vår gatulokal. Det är en affärslokal med två stora skyltfönster. Båda fönstren är fulla med biblar och andlig litteratur. Men själva lokalen används för en ny typ av möten. Evangelisation i gatuplan. Med dörren på glänt mot gatan, får de nyfärlsta, friska och inspirerade ungdomarna gå med på sång, vittnesbörd, lovprisning och förbön. Gatans flanörer smyger försiktigt in när de hör sången. Så länge mötet pågår, lockas människor in av vad de hör. Och ofta märker man att det som går in i örat åker ned i hjärtat och resulterar i frälsning, frigörelse och liv för människor, vars själar är mer värda än både himmel och jord. Himlen jublar, storfamiljen på Gamla Bro jublar, hela det medtagna stenhuset som fått liv och existensberättigande jublar. Herre Jesus Kristus, ge oss mer födslokraft till att föda barn in i ditt härlighetsrike!

Dock återstår ännu en missionsgren att beskriva. Det handlar om arbetet på Gamla Bro med disk, städning, telefonpassning och tjänst i shop och servering. Snickrande och spacklande, målning och tapetserande. Att delta i allt detta fostrar våra ungdomar till ansvar och arbetsglädje. De får lära sig att låta hela sitt liv vara en tjänst för Gud.

Missionsstationen Gamla Bro — mitt i Stockholms aktuella kvarter. Mitt i smutsigaste, livligaste kvarteret som just nu är så aktuellt i stadsplaneringsdebatten. Där står Gamla Bro och erbjuder vad man kanske drömt om, men aldrig ännu kunnat planera in i stadsbilden. En källa med levande och livgivande vatten som släcker törsten så att man aldrig mer behöver törsta. Ett bröd, livets bröd, som kan ge själen mättnad. Allt detta genom Guds levande ord, som förbliver! ■

Arne Imsen

Visionen från ett rivningshus

Det har hunnit gå några år sedan frågan om en intensifierad gatumission i huvudstadens cityområden väcktes i ett litet informationsmöte i ett rivningshus av några tiotal maranata-vänner i Stockholm.

Det är ingen lång period, endast något över fyra år, men tiden har inte stått stilla, och makterna har inte varit överksamma.

Det lilla informationsmötet blev inte heller alldeles utan betydelse, fastmer blev det på sitt sätt och inom vissa områden startsignalen för en ny epok i maranataförsamlingens historia, ett nytt fält för pionjärer rullades upp. Att svårigheterna skulle bli många om visionen skulle förverkligas, det förstod nog alla. För några tedde sig hela projektet orealistiskt, ja så verklighetsfrämmande att de inte ens förmådde ge det sitt moraliska och andliga stöd. I Midnattsropets julnummer 1969 finns ett uppslag som handlar om "Gatumission i träsket". Det som på ett alldeles särskilt sätt ger aktualitet och tyngd åt det lilla mötesreferatet från det nyss nämnda mötet, är två av tidningens medarbetares välskrivna reportage från dåvarande allaktivitetshuset Gamla Bro. Så här kan vi läsa i mötesreferatet:

"I måndags var en ung skara samlad i Stockholm tillsammans med församlingens äldstekår. Arne Imsen redogjorde för de planer han hade att nå narkomaner med evangelium. Skåpbilen skulle användas för fyra ungdomars uppsökande verksamhet, en lägenhet i City skulle behövas som genomgångshem för narkomaner under 6—7 dagar och vidare gården Sventorp i Stjärnhov för att ge dem andlig vård under 6—9 månader. En familj skulle i så fall bo på Sventorp, och i lägenheten i Stockholm skulle två ungdomar hålla jour dygnet runt. Budgeten skulle gå upp till kr 100.000 per år. Hela projektet skall finansieras genom frivillig insats främst av ungdomar, som under ett år skulle vilja avstå 500 kr av sin månadslön och i så fall bo och äta kollek-

tivt med den tjänstgörande patrullen. Det blir en helt fantastisk förträning för en kommande evangelisttjänst både praktiskt och andligt. För planering och organisation utsågs tolv medarbetare och ett arbetsutskott med ordförande, v. ordförande och sekreterare och suppleanter utsågs samtidigt."

Dessa ritningar höll icke för verklighetens påfrestningar, men en gudomlig missionseld hade tänt visionen, och sedan dessa platser och personer utbytts och praktiska detaljer omformats, tog arbetet gestalt i former och med dimensioner ingen vågade sia om. Organisationen sprack redan från början på grund av passivt eller aktivt motstånd från sådana som omedelbart började bekämpa planerna från olika ledarpositioner. Lokalfrågan blev akut. Den lilla församlingen kastades praktiskt taget ut på gatan av en hårdför fastighetsägare utan skyldigheter att respektera vårt hyreskontrakt. Våren 1971 belönades beslutsamheten och uthålligheten. F.d. Teologiska Institutet Johannelund ställdes till församlingens förfogande och därmed kunde ett första steg mot förverkligandet tas. Johannelund upplevde vi från första början såsom platsen direkt given åt oss av Gud.

□ □ □

Efter en tvåårsperiod på denna underbara lantidyll mitt i storstaden, en tid av utrustning och förberedelser för kommande uppgifter, fördes vi såsom genom ett under tillbaka förnyade och enade till det cityområde omständigheterna tvingat oss bort ifrån. Skräckreportagets Gamla Bro med deformerade rum och inredningar fick nya hyresgäster. Men innan dess hade två välinredda baracker i modernt snitt med var sina tolv enkelrum och dagsrum rests på Johannelund. Det blev Maranataförsamlingens i Stockholm stora uppgift förvandla Gamla Bro till missionscenter, församlingshus och rehabiliteringshem. I dessa hus pågår renoveringsarbetet för fullt och under tiden denna förvandling pågår sker ständiga frälsningsunder med individer vars enda räddning är en radikal frälsningsupplevelse. Vi har i sanning kommit några trossteg framåt och avgjort närmare ett andligt genombrott. Vi står alltså

alldeles i början och ändock mitt inne i ett arbete och en uppgift Gud anförtrott oss.

Våra materiella resurser är mycket begränsade. Därför ter sig den snabba utvecklingen från det lilla informationsmötet på S:t Eriksgatan till denna förunderliga inbrytning i Klarakvarteren närmast såsom ofattbar. Det är ett Guds under och uppbarar trons hemligheter.

□ □ □

Ytterligare en komponent hör med till denna helhet. Det är nämligen nödvändigt att vi får en lämplig plats i landsorten, så att frälsningsupplevelse och församlingsgemenskap slår igenom i alla dimensioner också till social rehabilitering där sådan är nödvändig. En fungerande lokalförsamling är beredd att ta detta ansvar, men det behövs assistans för alla enskilda vänner runt om i vårt land, ty hela detta arbete är en riksangelägenhet och insatsen måste bli därefter. Om några månader skall detta ökända hus vara förvandlat från vind till källare. Allt gjort av en skara medarbetare, som vändats och glatts i ett Guds verk vars Kristus kärlek gript dem så att de trofast och uthålligt burit arbetets tunga bördor utan att timmar eller kronor påförts deras lönekonto. Vår avsikt är emellertid inte att bygga upp en hjälporganisation eller institution för missanpassade eller socialt missgynnade eller eftersatta individer. Det handlar om urkristet församlingsliv där starten för samtliga oberoende av alla yttre förhållanden alltid måste vara pånyttfödelse, omvändelse, dop och fostrande syskongemenskap. Detta arbete får under inga förhållanden bära prägeln av vårdinstitution. Här finns inte vårdtagare och vårdgivare, utan uteslutande nådesyskon i kamp för och på väg mot ett högre gemensamt mål.

□ □ □

Vår tid, våra medel, våra kroppar tillhör Herren, och låt oss ge honom total dispositionsrätt till allt vad vi är och har för att sedan kunna bistå varandra så att en utjämning av resurserna och en fördelning av ansvarsbördorna verkligen kommer till stånd. *Just nu behövs en samlad insats av trons folk för att detta underbara evangelisationscenter i Klarakvarteren med makt kan växa fram till ett profetiskt ljus i ett nyhetskärl mörkerträsk.* Hjälpa oss i förbön och offer nu och framdeles!

Frälsningen är en gåva

— Jag har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat, sa Jesus.

Du kanske inte alls känner dig förlorat utan hänvisar frälsningen till dem som du tycker ligger sämre till än du. De som har kommit på kant med tillvaron så att det kanske också får sociala konsekvenser.

Men du är ändå förlorad utan Jesus. Dina ambitioner och ansträngningar för dig längre och längre bort från Gud. Frälsningen är inte något som du arbetar dig till eller gör dig förtjänt av.

— Alla hava ju syndat och äro i saknad av härligheten från Gud. Rom. 3: 23.

Vilket utgångsläge man än har behöver man Jesus. Evighetslängtan finns nedlagd i varje människa. Vi är skapade för att leva i gemenskap med Gud och först när denna kontakt är upprättad igen kan vi uppleva att vi blir hela människor.

Jesus föddes in i världen. Han var Guds

son och lämnade himmelen för att leva under människors villkor på jorden.

—...han som var till i Gudsskepnad, men icke räknade jämlikheten med Gud såsom ett byte, utan utblottade sig själv, i det han antog tjänareskepnad, när han kom i människogestalt. Så befanns han i utvärtes måtto vara såsom en människa och ödmjukade sig och blev lydig intill döden, ja, intill döden på korset. Fil. 2:6—8.

Jesus kom för att vi skulle få kontakt med Gud. Genom Jesus får vi en levande förbindelse med honom. Då är alla hinder genombrutna och vi kan börja bedja till honom och tala med honom som till en far.

Jesus dog för att vi skulle få leva.

— Ty den lön som synden giver är döden, men den gåva som Gud av nåd giver är evigt liv, i Kristus Jesus vår Herre. Rom. 6: 23.

Frälsningen är en gåva som Gud vill ge dig. Men du får själv avgöra om du vill ta emot eller förkasta den. Aldrig skulle Jesus tvinga dig att komma till honom, du får själv avgöra vad du vill göra med ditt liv och din evighet.

Det finns bara två alternativ. Antingen tar du emot Jesus Kristus som Frälsare och Herre och vinner det eviga livet. Eller också förkastar du honom och väljer döden, den eviga skilsmässan från Gud. Det finns inte rum för kompromisser eller medelvägar.

— Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås utan hava evigt liv. Joh. 3: 16.

— Men åt alla dem som togo emot honom gav han makt att bli Guds barn, åt dem som tro på hans namn. Joh. 1: 12.

Ulla

Midnattsropet — angelägnare än någonsin: prenumerera!

Posta
redan
i dag

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—. Lösnummer 1:80:—. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.

Postgiro 57 16 20-4.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer
☐ År ny prenumerant

☐ kvartal 12:—

☐ halvår 23:—

☐ helår 45:—

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 1236
161 12 Bromma 12

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

Gud samlar sitt folk. Så ger han dem budskapet att de måste avskilja sig. De måste gå ut från de stora samlingarna och de övergödda folken.

Han ger dem ett land. Där skall de leva och vara starka. Där skall de leva avskilda, fria och högtidsfirande.

De är svaga, men de känner honom som är starkast. De är få och äger inget, men har ändå allt.

Släpp

I satans väl uttänkta planer ingår att söka få de rätta personerna i sin tjänst. Det heter att Farao försökte locka barnmorskorna över på sin sida. 2 Mos. 1:16—17.

Om satan lyckats i sitt uppsåt hade alla barn blivit utsatta i vattnet, och floden hade sköljt undan dem. De hade då visserligen fått barnen fram till förlossning men bara för att sedan släppa ut dem i Nilfloden. Skall vi be till Gud om kraft ifrån höjden, måste det ske för att moderförsamlingarna skall bli kraftiga, friska, sunda och levande. De måste kunna föda fram andliga barn i rätt tid och på rätt sätt, så att ingen föds till liv för att gå en bråd död till mötes.

Farao försökte locka barnmorskorna över på sin sida. Han nödgades dock konstatera, att planen inte lyckades. Barnen räddades undan floden och en säker död. Vad föddes de då till? 2 Mos. 2:23.

De föddes till suckan, och trældom. Vi föds alla till liv, men livet kan gestalta sig för var och en på många olika sätt. Många utvecklas till övermänniskor, religiöst, moraliskt och intellektuellt, och är på väg att gå förlorade. De har i kampen mot makterna kämpat för sitt liv så förtvivlat, att de har blivit hårda, benhårda, ja, granithårda. Deras panna är som diamant och deras hjärta som granit, och de har utvecklat en intelligens och en kraft som ingen står efter. De äger kainslinjens religiositet, vars slutmål är framträdandet av den verkliga övermänniskan Antikrist. Han skall upphöja sig över allt vad gud heter och skall ta sitt säte i templet. Det är han som inte respekterar någon lag eller ordning utan egenmäktigt bryter med alla heliga tider och lagar och drar Guds vrede över sitt eget liv och andras. Det är många som är inne i den utvecklingen.

Vad föds vi till?

Gud har dock inte kallat oss till att vara övermänniskor utan till gudsmänniskor. I stället för hårdhet, stolthet och höghod vill han göra oss ödmjuka. Nåden i Kristus frigör inte köttets krafter i vårt väsen, utan

vi fostras att beflita oss om att göra vad gott är. Guds vilja är nämligen att vi skall bli honom lika i alla avseenden.

Vad föds vi då till? Vad föds alla dessa människor som blivit frälsta till? Föds de till suckan, till jämmer eller till vad? Föds de till brutna gudsförbindelser, till ångestrop, frågor eller undran? Finns det något svar i Guds ord? Ja, det gör det. Det är inte likgiltigt vad jag gör eller blir eller satsar på.

Gud vill ha ett fritt folk, och alla av oss har köpts fria. Det är under livets gång som alla oken har lagts på oss. Vem har då lagt på oss alla ok? Vi har tagit arvet ifrån fäderna. I stället för att påminna oss om Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, påminde de oss om sina bördor, problem och svårigheter. I stället för att visa oss till de väldiga kraftkällorna ifrån ovan, pekade de på kortsiktiga lösningar, som världen kunde erbjuda. De förstod inte att vi längtade efter Gud, efter frigörelse och efter att få tjäna Herren. I stället kom de och erbjöd oss bildning och medel till självförverkligande. Då vi gjorde revolt och protesterade, förstod de oss inte. De kom bara med sitt program för fostran och anpassning.

Valet är vårt

Det finns en obändig längtan i varje människa. Var och en som är född in i Guds rike är född till frihet. Det finns inte någon som har rätt att lägga något ok på oss. Denna frihet är så suverän, så inte ens den helige Ande, tredje personen i gudomen, bryter sig in i vårt liv. När han kommer och undervisar oss, överlämnar han åt var och en fritt att fatta beslut om vi skall öppna oss för Gud eller stänga vårt hjärta.

Där är det aldrig kamp eller stress, nervositet eller oro. Jag får profetera eller predika om jag vill, men jag får också tiga. Jag får följa Lammet hur långt jag vill på lydnadens stig. Jag får gå ända in i de djupaste lidanden för att förenas med honom och lära känna hans hemligheter. Men jag kan också stanna utanför som äs-

kådare, beundra och applådera, men aldrig bli en efterföljare. Anden överlämnar åt oss själva att fatta beslut.

Vi kan få tala i tungor en hel vecka om vi vill. Anden tillåter det. Vi får även vara stilla, och Anden tillåter det. Jag kan dra mig undan all fostran och all tuktan och leva fram mitt liv som en vildvuxen kristen med många sidoskott. Det heter dock om vingårdsmannen, att då han såg trädet som bar frukt, rensade han det för att det skulle bära ännu mera frukt. Den som smakat den helige Ande, tagit emot det goda Gudsordet och böjt sig under det, han har en sådan evig längtan, att när han möter Guds ord förmanande och tillrättavisande, böjer han sig ännu djupare och blir ännu mer fruktbärande.

Bön från förtryckta

Vi är födda till frihet. Men människor som vi möter i olika sammanhang, vad är de födda till? De är födda till suckan, klagan, trældom, rop och jämmer. En dag blir längtan så intensiv, att de börjar ropa på Abrahams, Isaks och Jakobs Gud: Herre, se till ditt folk! Förnya i dessa år dina gärningar! Kom över oss, våra föräldrar, syskon, vår föreståndare, våra äldstebröder och evangelister! Låt oss få komma tillbaka och åter få uppleva den levande och omedelbara gemenskapen med dig, Herre! Bryt sönder våra program och vår tradition som ligger som ett hinder på vägen! Ta itu med våra fiender på det plan där de finns!

En sådan bön kan himmelen aldrig låta bli att svara på, därför att den bönen kommer från ett förtryckt folk, som är medvetet om att det har förlorat sin skönhet och härlighet, sitt självmedvetande och sin självtillräcklighet. Det är Herren själv som har fört folket in i denna situation genom att hela tiden successivt beröva det dess trygghet.

Gud sänder sitt folk in i nöd om det behövs för att få fram sitt verk. Gud tar ut en profet, då det behövs för att meddela sitt folk sina möjligheter. Gud lägger det

mitt folk!

Predikan av Arne Imsen, del II

ena till det andra, och så småningom kommer en konfrontation, som är absolut nödvändig. Gud skickade inte Mose och Aron med ett förhandlingsprogram. Han skickade dem med en befallning och en fullmakt.

Idag uppträder Herrens tjänare så att man nästan tror att satan blivit Guds medarbetare. Man talar om dialog och samtal, förståelse och tolerans. Herren kommer dock inte med ett diskussionsförslag. "Släpp mitt folk!" säger han.

Konfrontation

Mose befallning till Faraos var fullständigt entydig. Faraos darrade på sin tron. Det blev inga diskussioner och samtal om Faraos kunde ha den vänligheten att låta lite på trycket. Det var bara en sak det var fråga om: Släpp mitt folk! Folket måste ut ur allt sataniskt förtryck, bort ifrån och ut ur världen för att kunna komma in i ett gudomligt sammanhang.

Det är så här man känner igen Herren. Han för sitt verk vidare genom befallning. Alla de makter som trängt sig in, berövat Guds folk dess positioner och smugit på dem olika trälomsok måste få möta honom i en avgörande konfrontation.

Då Mose hade burit fram sitt budskap, mobiliserade Faraos sina resurser till en motattack. Genom att studera hans tillvägagångssätt kan vi lära oss känna igen satan. Faraos är inget annat än en exponent för satans metoder och avsiker.

De första satan väckte till liv var fogdarna, närmast uppsyningsmännen.

Det skall inte så mycket till av andligt liv, förrän man får känna av fogdarna. Det finns en fogde i varje by. Så fort Guds barn blir medvetna om att de inte är kallade att vara tegelbärare vid Faraos ugnar, utan bärare utav gudomlig kraft, så kommer dessa fogdar och påminner dem om deras historia, deras belägenhet och underlägsenhet. De trycker ner dem i mindervärdighetskänslor och får dem att hamna i resignation och klenmod. De har god hjälp av Israels uppsyningsmän, som är av deras eget folk men som blivit Egyptens

hantlangare i dess strävan att hålla ordning på folket.

Uppsyningsmännen var mästare i att återföra det betryckta folket till mötes- och arbetsordningen. De maktmedvetna fogdarna gick i sin tur tillrätta med uppsyningsmännen. Så när Mose och Aron trädde fram med frihetsparollerna mötte de ett folk försjunket i resignation. Väl i tron att frihetens timma äntligen slagit fick de i stället erfara att förtryckets snara drogs åt ännu hårdare.

Gud är i verksamhet. Det blir värre och värre för Guds folk, ju mer Gud verkar. Ibland har man känslan av att man formligen stryps och går under. Det beror på att vi ser så kortsiktigt. Vi tänker på vad vi skall äta och dricka och hur vi skall sova. Vi tänker på hur våra barn skall klara sig i den nya främmande miljön och hur det skall bli. Men vad betyder det om vi mår så eller så? Det betyder ingenting. Antingen vi känner oss på höjderna eller i dalarna, har han övertaget. Han säger till den som är rädd att gå hem och vila sig. Han kan lika väl utföra sitt verk genom en eller två.

Egypten ur folket

Sedan Gud haft sitt enskilda samtalsmöte med Mose och Aron, trädde de inte fram med böjda ryggar inför Faraos utan med samma befallning som tidigare: Släpp mitt folk, så att de kan hålla måltid åt mig i öknen! De ändrade inte sitt budskap.

Herren kommer alltid igen med ny kraft, därför att han vill ha loss sitt folk. Ibland har folk sagt: Nu går det igenom! Så är de uppe på höjderna och seglar ett tag. Nästa gång man möter dem, är plötsligt vingarna klippta. Då är de nere i samma elände och har samma grodperspektiv som förr. De fick en vision och trodde att de skulle gå vidare på den. Vi går inte vidare på visioner, vi går vidare på Guds ord. Då får det vara öppet eller stängt, motigt eller svårt. Gud har sagt: Släpp mitt folk! Även om det ser ut som om det blir bakslag hela vägen,

kommer han igen år efter år och varje gång med ett förnyat budskap med förnyad skärpa och kraft. Släpp mitt folk!

Gud måste gå till botten med allting och därför är det inte bara sitt folk han måste ta itu med. Det är också de andemakter som binder. Det är alla de som träder upp och imiterar Guds verk för att ta hand om budskapet och förfuska det.

Jag har en känsla av att genom tidens midnatt går ett budskap: Släpp mitt folk. Satan skall få släppa det, men inte genom någon mänsklig styrka eller kraft utan genom Guds eget ord. Herren skall ta itu med Faraos fogdar, Israels uppsyningsmän, makterna, myndigheterna, spåmännen och besvärjarna. På det sättet går frigörelsen vidare, konfrontation efter konfrontation.

Slutligen måste också själva Fördäraren övervinnas. Det kunde ske endast på ett sätt, genom blodet.

Alla människor i Egypten var egentligen under samma dom, därför att Gud gick igenom hela landet. Alla förstfödda ifrån Faraos hus ned till trälens hus, och då var också Israels folk inräknat, var hotade till livet av Fördäraren. Alla skulle ha drabbats av samma fördömmelse. Det var dock något som skilde Israels barn från de övriga, och det var blodet.

Är du på Herrens sida, är du oåtkomlig för allt straff, all dom och all vedergällning. Då är du bevarad i frid för att leva i Herren. Gud skiljer ut sitt folk från sammanhangen, drar upp gränserna och leder det in i sitt nya sammanhang.

I öknen började en underbar avgiftningsprocess för Israels barn. Det var inte nog med att folket skulle ut ur Egypten. Egypten skulle också ut ur folket. Då stängde han av alla gränser och förbindelser med Egypten, och så åtog han sig alla förpliktelser för folkets uppehälle, framtid och utveckling. Sådan är han. Han kallar oss att komma ut till honom, ut i ensamhet, ut till honom för att offra till Herren och för att uppleva gemenskapen med den Högste. ■

Historik

Det var 1969, under bibelskolan, som Arne Imsen lade fram sitt förslag på ett metodiskt evangelisations- och socialarbete. De första försöken att förverkliga planerna blev dock bara en tillfällig historia. Erfarenheterna gav ändå blodad tand, församlingen mognade, och när Stockholms stad på våren 1971 bjöd ut till hyra rivningshotade Johannelund, slog församlingen genast till. Man befann sig nämligen även i ett akut lokalbehov.

Johannelund låg inte i det absolut mest centrala Stockholm, men den närmast omgivande och underbart befriande lantmiljön, gjorde att platsen från första stund kom att fungera som en efterlängtd tillflyktsort för Stockholms hemlösa maranatavänner. Hit drog man in med såg, hammare, murslev, färg och tapeter för att rusta upp det länge förfallna huset. Det dröjde inte länge förrän både hus och människor bar vittnesbörd om en fullständig inre förvandling.

Evangelisationsarbetet utvidgades snabbt, och snart kunde inte byggnaden rymma alla som ville bo på Johannelund. Under våren 1972 restes på gården två stora AMS-baracker, vilka genast fylldes av nyfrälsta ungdomar. Mötesverksamhet, bön och bibelstudier varvades med alla de praktiska göromål, som gården erbjöd.

Behovet av en lokal inne i city blev alltmer pockande. Då kom överraskande ett erbjudande från Stockholms stad att ta över och hyra f. d. allaktivitetshuset Gamla Bro, vid den tiden fullständigt vandaliserat. I december 1973 kunde serveringen öppnas och en provisorisk möteslokal tas i bruk. I de övriga delarna av huset fortsatte restaureringsarbetet, vilket har pågått ända in i dessa dagar.

Trestegsprincipen

I och med att *Gamla Bro* kunde tas i bruk, kan en gammal tanke gå i uppfyllelse. Huset vid Gamla Brogatan är nämligen tänkt som den första stationen i ett socialt rehabiliteringsarbete i city. Här skall hjälpsökande människor kunna tas emot, avgiftas och bo under en övergångsperiod på några dagar.

Visar det sig gå bra, får han flytta över till *Johannelund*, där han kan finna en tillflyktsort. Här blomstrar församlingslivet, och alla lemmas lugnt och naturligt in i gemenskapen. Tillsammans med systerkonen, vilka arbetar både i församlingen och ute i förvärvslivet, bildar gemenskapen en varm medmänsklig miljö.

Det sista steget har ännu inte förverkligats. Det är nämligen tänkt att ute i landet skall det även finnas en *gård*, dit alla skall kunna komma, uppleva naturen, arbeta och leva upp. Det blir en gård, som kommer att fungera helt självständigt och självförsörjande ifråga om allting.

Ekonomi

Ett område som berett speciella problem

bort från institutions- tänkandet

historik och framtidsvision

men samtidigt fantastiska tacksägelseämnen är den ekonomiska sidan. Ett arbete av en sådan omfattning slukar stora summor. Av principiella skäl har dock alla statliga och kommunala bidrag till församlingen varit uteslutna. En andlig verksamhet skall inte finansieras av staten och kan det heller inte utan allvarliga återverkningar för församlingen.

Man kan utskilja tre slag av finansieringar. Det rent evangeliska arbetet såsom mötesverksamhet, annonser etc. bärs upp av församlingens *offer*. Det sociala rehabiliteringsarbetet är tänkt att finansieras genom den *kommersiella verksamheten*, av vad bokhandeln, serveringen och uthyrningsrummen ger i vinst.

Slutligen återstår Johannelund, som i huvudsak skall sörja för mat och logi. Det finansieras genom en personlig *avgift*, antingen det sker av vad man får in genom arbete i församlingens eller Midnattsropets tjänst eller genom vanligt förvärvsarbete.

Ett nytt levnadsmönster

Det levnadsmönster, som utvecklats på Johannelund och Gamla Bro, innebär ett helt nytt sätt att leva. Det är nämligen inte bara de socialt utslagna människorna, som måste undergå en total förvandling. Vi är alla så misshandlade av tillvaron, att varenda en måste få uppleva något av en mental helbräddagörelse. Vad är det som gör att människor hela tiden slås ut i vårt samhälle, om inte det onaturliga levnadsmönster, som vi accepterat. Vi är därför egentligen alla medansvariga till situationen, så länge vi inte är redo att gå in under de mest elementära villkoren, människan har att leva under, frid med Gud och med människor och ett ständigt utgivande liv.

Som en röd tråd genom livet på Johannelund och Gamla Bro går därför bönemötena och den andliga verksamheten. Den hjälp som där erbjuds är också en-

bart av andlig beskaffenhet. Det finns inga medicinska eller psykiatriska resurser, så kan man inte acceptera livet på Johannelund och Gamla Bro, står det heller inte i någons makt att göra något mer.

Kanske fungerar det som en tröskel för många. Skall dock de människor, som kommer till Johannelund och Gamla Bro kunna känna att de har en säker tillflyktsort och ett maximalt stöd från alla, måste alla falska ideal och störande moment hållas på avstånd. Trots allt utgör ju de som bor på Johannelund och Gamla Bro en väldigt liten grupp i förhållande till de stora behov som finns, och det är ju viktigt att man inte försöker sig på mer än man har resurser till.

Det viktigaste i arbetet är mötena, bibelstudierna och den andliga gemenskapen, därför att det är den andliga vården och ideologisk medvetenhet, som är förutsättningen för social anpassning och personlig harmoni, och man kan inte rehabilitera människor bara för att kasta ut dem igen i samma elände som förut.

Det är därför en ära på Johannelund och Gamla Bro att upprätthålla familje-, egendoms- och arbetsgemenskap och arbetsglädje och hålla på avstånd alla former av egoism, materialism, dekadans och hållningslöshet liksom falska mentaliteter och ideal, t. ex. krav-, konkurrens- och köp, slit och släng-mentaliteten.

Allt institutionstänkande måste också bort. Församlingsliv är familjeliv. Det finns alltså inga kategorier vårdare och vårdade. I stället finns andliga fäder och mödrar och andliga barn, där relationerna bygger på ömsesidigt förtroende. På liknande sätt finns heller inga ålderskategorier eller kottierier, där varje grupp lever för sig. I församlingens ledning står föreståndaren, som med sig har ett antal äldrebröder. De är församlingens herdar och lärare.

Församlingens föreståndare Arne Imsen med sina medarbetare.

Fredag 19.30

Arbetsmöte på Johannelund

Gustaf Jillker

Vi sitter en skara samlad i vardagsrummet på Johannelund. I den öppna spisen kämpar en liten eld för sitt liv mot de sura vedpinnarna. I bakgrunden hörs ett sorl av röster. Om någon hade kommit på idén att räkna alla, hade han säkert kommit till bortemot femtio, mest ungdomar, någon enstaka äldre. Någon är på tillfälligt besök här i Stockholm, annars är det idel välkända ansikten man ser.

Vi har kommit tillsammans, därför att det är fredagskväll och det skall bli arbetsmöte för alla som bor och arbetar på Johannelund och Gamla Bro. Det är trångt om platserna i rummet, så när inte ens alla extrastolar räcker till, fylls golvet av sittande och halvliggande människor i alla ställningar. Till slut är rummet så fullt, att man knappast kan ta sig fram.

Här och var ser man någon med en

gitarr i knäet, och när någon föreslår en sång, stämmer alla in i "Det är saligt på Jesus få tro". I den här gemenskapen är ingen passiv, utan alla rycks med i lovsången och tillbedjan.

Så kommer Arne Imsen in. Det är han som skall leda mötet ikväll.

— Det finns ingen möjlighet för er att nu längre vara kluvna i det här arbetet, börjar han. Guds rike kommer att sluka er fullständigt, och ni kommer inte att få några utrymmen för privata intressen.

— För mig brådskar det. Jag går med snabba steg mot de femtio. Ni skall inte bli mer än trettio, innan ni måste ha intagit era positioner. Jag talar hårt ikväll, men det är heller inte min sak det gäller, utan frågan är om vi skall kunna bryta igenom med vårt budskap och nå dem som står utanför.

— Om allt detta får ske, kommer det

visserligen att utkristallisera sig något av en elit. Det kommer vi inte ifrån, därför att somliga kommer att fortsätta att leva efter sina egna ideal. Men det kan inte vi. Om vi ser det här rätt, om den lokala församlingen är inspirationskällan, kommer dock var och en att finna sin personliga uppgift i evangelisationen.

— Under tio år har vi nu varit med om att proklamera. Det har dock aldrig egentligen blivit någon uppföljning. Människor har kommit och gått. Det som måste till nu är ett metodiskt arbete. Hemligheten till att vi utvecklas är ju att vi församlas.

— Vi utgörs nu av flera husförsamlingar. Vi har pojckbaracken och flickbaracken, vi har huvudbyggnaden på Johannelund och vi har Gamla Bro. Det finns även ytterligare en barack. Den tid kommer när det här rummet vi sitter i nu blir alldeles för litet. Då kommer vi att se med tacksamhet på att vi kan fira brödsbrytelse i vart hus för sig. Vi må därför redan nu se till att vi får klart för oss var vi hör hemma och att var husförsamling får sin äldstebroder. Det är bra att pojkarna tillsammans med Hans redan har börjat samlas i sin barack för genomgång och bibelstudium varje måndagskväll.

— I fortsättningen skall vi försöka se till att vi kan ha möten varje dag. Idealet är att vi kan ha möten varje tid på dygnet och överallt. Vi borde börja varje måndag med att en grupp får till uppgift att speciellt ta sig an alla måndagsmänniskor, som irrar omkring efter helgens festande.

— På tisdag samlas vi till bibelstudium. Onsdag och torsdag har vi väckelsemöten, som var sin grupp får ta ansvar för. Varje fredag skall i fortsättningen bli bibeldag, då vi skall studera bibelns innehåll och historia. Dagen avslutas med att vi samlas alla i var sin husförsamling. Därefter kommer lördagen, som blir evangelisationsdag. Då delar vi upp oss i tre grupper med var sin äldstebroder i spetsen och åker ut till olika delar i staden. Veckan avslutar vi sedan på söndag, som är församlingens högtidsdag.

I två timmar håller Arne Imsen församlingen kvar. Det är mycket som måste sägas, många förmaningar och mycken uppmuntran. Det är vid de här tillfällena, som alla de olika grupperna i församlingens arbete möter varandra och får reda på vad var och en sysslar med, vilken verksamhet som för tillfället är viktigast. Just nu bereder möteslokalen vissa svårigheter. Den skall göras i ordning så fort som möjligt, och det behövs några som kunde avskiljas enbart för det arbetet för att hinna få den färdig.

Men samtalet drar ut på tiden och många börjar bli trötta. Då avbryter Imsen mötet och förklarar att nere i matsalen serveras fisksallad och smörgås och te. Och medan flickorna springer ut för att ta emot hela samlingen, prisar vi Gud och sjunger ytterligare någon sång, innan vi går ner för en samvaro under något lättare former i ytterligare någon timma. ■

1962 kom Maranata till Stockholm. Det var väckelse, både inåt och utåt. Folk samlades i Viktoriasalen. Där var alltid fullt. Det var möten som var oerhört genomgripande för människors inre. Det var en sådan frigörelse och förlösning att man blev nästan rädd ibland när man gick in och satte sig på ett möte.

Viktoriasalen blev en förlösningssplats för många. Men så en dag kastade Stockholms stad ut oss på gatan och sade att de skulle bygga en genomfartsled vid Tunnelgatan. Sedan kom en tid då vi flyttade från möteslokal till möteslokal. Först Strindbergssalen, sedan Britt-Marie, ja vi var än här, än där. Detta satte djupa spår. Det blev en tid av yttre, nästan odräglig förskingring. Det var många ansikten som försvann då. Men vi känner inte de djupaste djupen i människorna. Det finns det bara en som gör, så vi kan inte fastslå något. Den här tiden blev en fördjupning och konkretisering av det som Maranata innebar och vi kom också till klarhet över hur en församling med vårt profetiska perspektiv skulle arbeta för att nå människor och ta hand om människor.

En kostnadsfråga

Under de första förlösningens år samlades skaror av kristna från 20 olika samfund för att ta del av Maranatabudskapet. Men nu är människan så funtad att när det är jubel och lovsång då samlas man, men när det gäller att gå i närkamp med fienden då drar man sig tillbaka. Jag vet inte hur många som på den tiden förstod Arne Imsens budskap. Det finns människor, som, om de i själ och hjärta inte förstår, håller god min i alla fall därför att de vill vara med. Arnes budskap som sådant är nog inte så svårt att förstå om man sätter sig in i det. Men det är en kostnadsfråga. Det kostar något att ge avkall på sig själv.

Sven Carlsson har varit föreståndare och resande vittne inom pingströrelsen i många år. Bl. a. under genombrottsåren på 30-talet.

Men när Maranata kom till Stockholm tillhörde han dem som bröt upp för att gå ut i friheten. Sedan 1962 har han stått församlingen i Stockholm trogen. Som äldste och vise föreståndare. Det är få sammankomster han inte är närvarande. Sven Carlsson kommer alltid. Till små eller stora möten med bibeln under

armen, tack och lov på läpparna och blicken riktad framåt. En klippa och ett föredöme för hela syskonskaran. Men visst minns han.

Folkskarorna som samlades i Viktoriasalen. Och frigörelsen ibland som var så kraftig att man nästan var rädd för att gå och sätta sig på mötet. Det var en förlösningssplats för många. — Om vi skall bevara och förkroppsliga budskapet är en kostnadsfråga. Det kostar något att ge avkall på sig själv.

Att förstå budskapet är en kostnadsfråga

Det finns också religiösa traditioner, och religiös barlast som människor släpar med sig. Men det kan också vara oerhört hårfina band, till det yttre omöjliga att upptäcka, som kedjar en människa till ett gammalt religiöst system. Frälsningen måste kunna ta itu även med det. Men det är en smärtsam process.

Vad har Johannelund betytt för Maranata?

Där ser vi det praktiska förverkligandet av de linjer som drogs upp under tiden i församlingen. På Johannelund har församlingen byggts upp inifrån. Och vi har fått uppleva hur församlingen som en familj tar hand om sina nyfödda barn.

— Vad är det som gör att människor kan komma utifrån samhället och förstå budskapet, så att de lämnar allt det gamla för att gå den här vägen?

Svaret är att på Guds välsignelse be-

ror allt. Det människor innerst inne söker finns det bara ett sätt att finna. Fanns det ett bekvämare sätt då skulle hon stanna i de stora och fina kyrkorna. Men hon hittar inte vad hon söker där och då finns det bara en väg kvar, en sista väg, och det är den som bibeln talar om.

Vi ser hur människor som upplevat så mycket, även på det andliga området och är andligt bortskämda, de kommer hit och möter Jesus. Och i bibelns oerhört enkla (och oerhört svårfattliga) budskap finner de vad de sökt i kanske decennier. Och de stannar, därför att de ser det fungera i praktiken.

— Vad är det som gör att en nästan samlad kristenhet kan gripas av tidens ekumeniska iver?

Jesus sätter fingret på den ömma punkten när han säger: Du har övergivit din första kärlek. Jag har tänkt många

gångar på det. Det måste vara en särskild kraft som ligger bakom. Därför att när kärlekens eld brinner klart då blir det ingen ekumenik, ingen politik, utan då blir det Jesus allena.

Det är samma sak i Laodicea. När hon säger: Jag är rik, ja, jag har vunnit rikedomar och behöver intet, vet han inte att just hon är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken. Grundorsaken är densamma: Du har övergivit din första kärlek. Vad vi måste förstå är att när man överger något så är det medvetet. Att överge är en medveten handling.

Jag skulle vilja ge en bakgrund till kristenhetens situation idag. Det är från en intervju med predikanter från olika samfund. De fick några frågor och det visade sig att 56 % förnekade jungfrufödseln, 71 % förnekade liv efter döden, 54 % förnekade Jesu uppståndelse. Och en skrämmande siffra till: 94 % förnekade Jesu tillkommelse.

Det säger sig själv att dessa predikanter inte kan förmedla kraft till hungerande. De kan inte ge ett enda ord som förlöser. I ett sådant perspektiv är det inte underligt att man håller på karismatiska samlingar och ekumeniska konferenser där man samlar allt från yttersta högern till yttersta vänstern och på så sätt binder människor samman under enhetens tecken.

Livet känner bara en väg till kraft och det är Jesus Kristus och honom korsfäst. Den uppståndelsekraft som vi får del av i Jesus Kristus, det är den kraften som gör det möjligt för oss att kunna följa bibeln och leva som sanna människor. Jesus är uppstånden, det är vårt budskap.

Vårt budskap finns inom bibelns pärmar och det som är svart är svart och det som är vitt är vitt. Och jag vet att så länge Maranata stannar inom bibelns ramar så länge kommer Maranata att vara på frammarsch i livets kraft och tjänst. □

Altting ge

Maranataungdomar samtalar om den unika kristna gemenskapen på Johannelund

Peder

Kjell

Majken

Barbro

Asta

Hans

Fred

Hans: Mötte Maranata 1965. Upplevde det som den enda väg som fanns. "Guds ord slog rakt ner i hjärtat." Speciellt starkt intryck av Arne Imsen som person och förkunnare. Upplevde Guds kallelse och bröt upp från släkt, vänner och s. k. trygg miljö.

Fred: Frälst för två år sedan på tältmöte i Tantolunden, Stockholm. Arbetade då på FOA som forska-

re. Intresserade sig för tillfället för österländsk mystik, men mötet med Maranata förändrade alla planer i ett slag.

Peder: Blev frälst i Maranata för två år sedan. Upplevde det som en fullständig befrielse. Spelade pop, var just då bunden i narkotika.

Asta: Har gått på socialinstitutet. Kom inte till Maranata direkt för att bli frälst utan i första hand för att få hjälp. Narkotikaproblem. Föddes till andligt liv, upplevde befrielse och fick ett hem.

Kjell: Frälst för två år sedan. Kom från ett liv med många fängelsevistelser. Träffade på Visbyanstalten Hans, som då avtjänade

straff för värnpliktsvägran. Sökt upp Maranata efter frigivning och blev radikalt omvänd. Tidigare bunden i narkotika men helt befriad.

Majken: Kom från Norrland till Stockholm för tre år sedan. Sökt efter en församling. Kom till en av Maranatas torgmöten. Visst inte då vad Maranata var men kände sig som hemma. Döpte

gemensamt

Vad är det egentligen som sker på Johannelund och Gamla Bro?

För att läsarna skall kunna ta del av det inre skeendet; livet, motiven och målet i denna sällsamma gemenskap samlade redaktionen sju av våra ungdomar för samtal.

Svaren blev många och växte ut till ett ganska fylligt men dock samstämmigt material: Vår önskan är att förverkliga ett urkristet församlingsideal. Och det är en fråga om familjegemenskap därför att församlingen, liksom samhället är uppbyggt på och omkring just familjen.

Och Johannelunds församlingen expanderar. Några har kommit till oss efter ett liv i ständig kamp mot narkotika. Utslagna. Söndervårdade. Andra för att slippa undan ett krasst materialistiskt livsmönster. På Johannelund idag bor också en ansevärd skara invandrare. De flesta är från arabländerna.

Men alla har samma utgångsläge inför Kristus. Fullständigt jämlika måste vi få del i rättfärdiggörelsen genom tron.

Perspektivet för maranataungdomarna är kort. Intervjun slutar:

— Vår uppgift är inte i första hand att förbättra samhället. Vi lever under tidsbrist: Jesus kommer!

och kom med i församlingen. Gift med Kjell sedan i höstas.

Barbro: Barnsköterska. Upplevde mötet med Maranata 1964 som en chock. Greps speciellt av allvaret i framträdandet. Hade tidigare skådat igenom religiöst hyckleri och falskhet. Föddes in i församlingen. Upplever dess böneliv som orsaken till att ha blivit bevarad genom åren.

Vad har Johannelund haft för betydelse för er?

Kjell: För mig har det betytt livet, helt enkelt. För första gången i mitt liv har jag fått en familj att leva i. Jag har ju tidigare åkt från fängelse till fängelse utan möjlighet att se någon utväg, men nu är mitt gamla liv definitivt slut.

När jag mötte maranatabudskapet blev jag direkt ställd emot väggen, och jag kände, att det här gick det inte att skoja med. Det är ett riktigt frälsningsbudskap människorna behöver höra idag. Kommer man ifrån de kretsar, som jag rörde mig i tidigare, så måste man få höra ett direkt omvändelsebudskap, där det är fråga om antingen eller. Det är det enda som håller. **Asta:** När man varit narkoman eller alkoholist och levat utanför samhället, finns det bara en möjlighet att kunna överleva, och det är genom att få uppleva frälsning och komma in i ett bibliskt församlingsliv. Det är ju det som vi ser fungera på Johannelund just nu.

Här lever vi som i en familj. Man föds till liv och blir som ett nyfött barn, som behöver föräldrar och får syskon. Det är något som man måste acceptera för att kunna gå vidare. Man är ett barn i början och måste böja sig för den som är äldre och som vuxit till i Kristus.

Hans: Oberoende från vilket samhällsskikt vi kommer, så är vi faktiskt egentligen alla lika utsatta, och för alla är det lika nödvändigt med en kursändring. Jag kommer från en miljö, där jag skulle ha kunnat tillfredsställa alla mina materiella behov. Min räddning var faktiskt den, att jag tidigt lämnade den sociala miljö, som jag levde i. För hur länge skulle jag ha klarat av att få det bara bättre och bättre materiellt sett men aldrig fått något att fylla mitt liv med.

På Johannelund finns det ju även en del familjer. Hur fungerar familjelivet i en sådan här miljö?

Majken: Jag bodde ju här redan innan jag gifte mig, så jag har aldrig upplevt några större svårigheter.

Hans: Man kan väl säga, att såsom gemene man idag lever sitt familjeliv, så blir det inte. En familj är ju inte avsedd till att vara en plats, där man odlar sin egoism. Den är

ju till för att vi skall få hjälp att utföra vårt arbete och alla våra sysslor.

Förr behövdes inte denna oerhörda sammanhållning, som vi ser exempel på här på Johannelund. Då fanns familjen såsom den cell, som byggde upp samhället. Och därifrån kunde också Kristi kropp byggas upp.

Nu ser vi hur satan slår sönder familjen som samhällets grund, och därmed slår han också sönder förutsättningarna för Gud att skickliggöra människan. Vi måste därför bygga upp familjelivet utifrån kollektivet. Det ser vi hur nödvändigt det är bara på dem som blir frälsta. Många av dem har aldrig haft någon riktig familj, och deras räddning är just denna livsform. Här får de uppleva, att det finns fäder och mödrar, som går före och visar vägen.

Ni har accepterat en livsform, som innebär många personliga uppoffringar. Men är detta verkligen ett sätt att leva för alla kristna?

Barbro: I Apostlagärningarna två läser vi om att alla de som trodde höll sig tillsammans och hade allting gemensamt. De sålde sina jordagods och vad de eljest ägde och delade med sig därav åt alla efter som var och en behövde.

När man läser det, förstår man, att det att leva så egentligen är en nödvändighet för väckelsen. Det finns ingen annan väg att gå för en kristen, som vill äga ett förblivande gudsliv.

Jag behöver bara blicka tillbaka på mitt eget liv. I början, då jag bodde på Johannelund, tänkte man väl inte så mycket på vad som hände en, men nu förstår jag, att den fostran jag fått vara med om här har varit nödvändig för min tjänst inför Gud.

Jag tror att om kristna som idag lever ett materiellt överflödsliv skulle få leva under de här apostoliska villkoren för en tid, så skulle de aldrig vilja återvända och leva som förut.

Hans: Det här är ju också egentligen en profetisk skola, som förbereder oss för kommande tider. När prövotiderna kommer är vi förberedda. Vi lever precis som Noa, när han byggde sin ark.

Fred: Ja, det är ju uppenbart för alla, vart

utvecklingen är på väg. Det här med t. ex. råvarukrisen och energikrisen visar ju på att det profetiska Ordet i bibeln håller på att gå i uppfyllelse. Vi måste alla förr eller senare börja leva mer återhållsamt på området efter område.

Vad är det då som gör att inte fler kristna vill leva likadant?

Kjell: Evangelium är ju fråga om att mista sitt liv och lämna allt. Det är det egna jaget, egoisten inom människan, som hindrar henne.

Barbro: Skulle alla kristna börja leva som i apostolisk tid, skulle de ofrälsta tro på vår Jesus. Man behöver bara gå till sig själv. När jag såg att människorna levde efter det budskap som de förkunnade, fick jag förtroende för dem. Om vi inte är redo att i praktisk handling visa, att vi tror på vårt budskap, måste det ju vara fel någonstans. Vet vi att människor går förlorade utan Jesus, måste vi ju satsa allt för att vinna dem. Hur skulle världen tro på mig, om jag sitter i en lyxvilla och nästan alla mina medel går till att göra det trevligt bara för mig själv.

Asta: Det finns säkert en väldig längtan hos många att kunna leva så här enkelt. Det förstår man bara av alla som kommit hit och som vi har träffat. Men problemet har varit, att det måste finnas någon som går före. Det är det som inte har funnits. Det kommer nog att bli många Johannelund, vad det lider.

Hans: Av sin natur vill människan egentligen inte avstå från någonting. Därför måste det i evangelium finnas en så stark kraft, att man är redo att ge sitt liv för det. Men nu är det liv som vi fått genom evangelium så starkt, att för oss är ju det att få leva så här egentligen inget offer längre utan en förmån. Det har blivit en drift inom oss, starkare än allt annat.

Jag tror också att man måste ha gjort den upplevelsen, att man är förlorad för den här världen. Vi måste kunna säga som Petrus: "Herre, till vem skulle vi gå?" Vi har ingen annanstans att ta vägen.

Är inte detta fråga om några uppoffringar då?

Hans: Det är ju löjligt. Det kan vi säga som bor i Sverige ja. Men titta bara på den övriga världen. Vi behöver bara gå till u-länderna. Där lever ju hela folk enklare än vad vi lever, och de har knappt mat för dagen. Vi lever ju väldigt bra i förhållande till exempelvis den tredje världen.

Vad är det största hotet mot gemenskapen på Johannelund?

Hans: Falsa läror och falska ideal. Mycket vill smyga sig in som kallar sig för visdom och andlighet men som aldrig haft någon förankring i Guds ord. Vi har flera gånger upplevt det, och det har alltid varit personifierat i människor, som kommer hit. De har utgjort verkliga problem och har ofta hunnit slå sönder och sprida

Välkommen till familjen

Nydypt till Kristus hälsas den algeriske brodern Abdel Kader välkommen till gemenskapen av församlingsföreståndaren. Han är en av de tusentals invandrare som lockats hit till de s. k. rika länderna för att tjäna mer och leva bättre. Ofta väntar ensamhet pappersexercis och låga löner. Men han har fått ett nytt hem, nya syskon, nytt arbete och framför allt en ny och levande tro.

mycket gift omkring sig, förrän vi hunnit förstå vad som hänt och kunnat ingripa.

Därför är det nödvändigt att upprätthålla en stenhård mur omkring gemenskapen, så att sådana falska lärare kan stoppas i tid. Det är herdarna i församlingen som vakar över det.

Men bör det inte finnas rum för sådana också?

Hans: Jo, men dem skall man ha bemött och kommit tillrätta med redan innan de kommit in hit. Det är ju Gamla Bros stora funktion bl. a. såsom första stationen i vårt arbete.

Asta: Jag tror att det största hotet mot gemenskapen är, om inte de bröder, som står i ledningen får vara i Guds vilja. Är inte de inne i Guds vilja, kommer inte heller församlingen att vara det.

Det finns ett annat hot också, och det är om kärleken skulle kallna. Syskonge-
menskapen har ju sin förutsättning i kärleken, och kärleken måste ju ta sig uttryck i den praktiska vardagen i det att

vi bekymrar oss om varandra.

Peder: Utan familjegemenskapen skulle jag inte ha klarat mig. När man kom hit fick man andliga fäder, som hade personlig omsorg om ens andliga tillväxt. Jag minns tillfällen det kunde hända, att man tänkte försvinna härifrån in till stan igen. Men då kom Hans och tog tag i oss och tillrättavisade oss precis som en far kunde göra med sina barn, om de varit olydiga.

Nu vet jag att det måste fungera så här, om vi skall växa till i Kristus.

Hans: Problemen uppstår om inte Guds ord får herravälde inom oss. Eftersom satan är närvarande i varje människa, är frågan hela tiden, vad vi ger näring åt, kristusmänniskan i oss eller den gamla människan. Ser vi då att någon är mitt uppe i en kris, gäller det för oss att genast rycka till undsättning i förbön och med uppmuntran och tröst.

Har inte en av orsakerna till att ni velat gå en biblisk väg även varit en önskan att slippa göra alla de bittra

En gudstjänstfirande församling

Det är sabbat. Församlingens högtidsdag när alla medlemmar samlas för att renas och förnyas genom det predikade Ordet. Som en frukt stiger lovsången från läppar, som fruktar Han namn.

erfarenheter många kyrkor har gjort?

Kjell: Det finns ju nära i tiden exempel på, hur man dragit fram nyfrälsta i rampljuset för att sedan bara låta dem berätta om sitt gamla liv, och vi har sett vilka otäcka följder det har fått.

Gud kallar inte en människa till att vittna om sitt gamla liv. Han ställer henne inför ett omvändelsekrav för att sedan låta henne vittna om sin frälsare och det nya liv hon fått. Kristna skall väl inte sitta och frossa i vilka dåliga människor de varit. För oss finns bara en väg, och det är att bli mer och mer lik Jesus.

Ni har ju levt nu under dessa former under några år. Hur upplever ni själva att ni har formats, och vad är det som har skapat förändringen?

Hans: Vad som gjort att vi formats och utvecklats, det är ju att vi haft föredömen och familjefäder att följa.

Sedan är det bibelstudierna. Den väldiga förmånen för oss är att vi haft levande bibelstudier. Det har inte bara varit fråga

om en massa ord utan en förmedling utav liv genom uppenbarelse.

Vi har ju genom detta faktiskt formats till oigenkännlighet.

Kjell: Jag kan nämna som ett exempel bara vad jag var med om häromdagen. Då träffade jag en kamrat från mitt tidigare liv. Jag hälsade på honom som vanligt, men han var helt oförstående, ända tills jag sade mitt namn.

Så det måste väl ha hänt någonting även i ens yttre, när inte folk längre känner igen en.

Hans: Det finns ju exempel på verkliga mirakler här. Någon har t. ex. varit så förtryckt under alla år, att inte ens hans föräldrar egentligen vetat om, vilka fantastiska själsegenskaper han haft.

Men det finns ju även andra som vi kan se samma sak på. Det finns ju sådana som varit smått övermänniskor, när de kommit hit. Och även de har blivit fullständigt krossade. Det vittnar ju om vilken omskapande kraft, som finns i Guds ord.

Kjell: Ja, i Guds mening är det ju lika stort

under som sker, när varje människa blir frälst. Det spelar ingen roll vad hon är för något.

Vi ser så förundrade ut, när någon alkoholist blir frälst, men det är ju faktiskt ett lika stort under som sker, när Gud får grepp om en vanlig människa, som irrar omkring i tillvarons tankelabyrinter.

Hur ser ni på er uppgift i ett större perspektiv, i historien?

Vår uppgift är inte i första hand att förändra samhället. Vad saken för oss gäller är detta; vi lever under tidsbrist, Jesus kommer snart. Med det perspektivet ser vi på allting, på historien och på framtiden. Skriften skall fullbordas, allt vad som står där skall gå i direkt uppfyllelse.

Vi är bara inne i ett kort litet sammanhang. Vår uppgift är att stå trogna i den tid som nu är och förverkliga Kristus här och nu. Det kan vi göra bara genom att leva ut det kristusliv som vi fått. Vad som är det viktigaste för oss är bara en sak, att bevara tron och fullborda vårt lopp. ■

Visionärerna i Klara

□ Maranata är tillbaka i Klara. Det var ju här väckelsen hade sina första möten i nykterhetsfolkets gamla högborg Viktoriasalen. Klara levde på den tiden på ett annat sätt och det var till de små näringsställena i trakten runt omkring Tunnelgatan som publiken sökte sig efter stormiga möten. I små rökiga lokaler fortsatte både kampsång och själavård till långt in på natten. Klara har sin egen väckelsehistoria.

För många blev botbänken i Viktoriasalen platsen där man fick möta sin skapare och Herre.

Stadsdelen har också en folklivets

och kulturens historia. Några sorgslutiga decennier av svensk litteraturhistoria kan geografiskt spåras till Klara-kvarteren. Proletärförfattarna diktade och deklamerade på folkets eget språk ofta från något litet café i Klara. Man kan säga att den svenska arbetarlitteraturen föddes här. Ett viktigt inslag i den svenska parnassen. □ □ □

Så kom grävskoporna. Och Stockholms innerstad bereddes för ett betydligt hårdare klimat.

Det är porrmarknaden som idag do-

minerar i Klara. Går man ut på gatorna runt omkring Gamla Bro möter man hela flockar utländska kunder som kommit för att köpa vad som bjuds på den svenska frigjordhetens salutorg. En bedrövlig syn.

Men nu har man spårat folkliv i Klara! Och det har satt fart på aktiviteterna. Om detta folkliv och hur det skall bevaras handlar en utställning på Stockholms Stadsmuseum under motot — Gamla Bro — för en levande stad. Ur en broschyr citerar vi:

"Gamla Bro-kvarteren är de sista stadskvarteren i Stockholms gamla centrum. Där lever ännu en blandning av bostad — arbete med hantverk, småindustrier och handel."

Man undrar vidare om inte staden har råd att bevara denna miljö, att utveckla den som ett alternativ till det stressiga och bullriga kommersiella city.

Hela cityplanen och därmed Gamla Brokvarterens öde kommer f. ö. att diskuteras i olika instanser under maj månad. Och i det sammanhanget tycker vi att Gamla Brogatan 27 är ett utomordentligt illustrationsexempel på förvandling, förnyelse och folkvilja. Utan miljonbelopp i form av dryga subventioner men själva förvandlade och burna av en levande vision har en grupp maranataungdomar föresatt sig att återställa fastigheten till boningshus, för levande och friska människor. I planerna ingår aktivitetslokaler av olika slag som keramikverkstad, skrädderi, barndaghem m. m. Bokcafé, musikhandel och servering, bandotek står redan klara och är i full verksamhet. □ □ □

Gamla Brogatan — det nya ströget i city?

Så vill folket ha det

Smala gator med nyputsade hus i harmoniska färger. På det nya "Ströget" mellan Hötorget och Centralen flanerar människor, man ser bara någon enstaka bil på morgontimmarna. Småaffärer, café — bokcafé — träfflokal — fritidsverksamhet — inga varuhus eller stora affärer.

Husen mot gatan har gardiner i fönstren, inga tomma lägenheter, inga lagerlokaler, bara några enstaka kontor. Bostadskvarter för dem som

arbetar i kvarteren eller i centrum. Inne vid de nyplanterade gårdarna finns hantverkarna kvar i sina gamla lokaler som de rustat upp på egna villkor. Några gårdshus, som skymt solen eller gjort gårdarna prångiga, har tagits bort.

På gårdarna leker barn. Hantverkarna tar kaffepaus i solen. På en stor grön gård i kvarteret Lammet finns till och med ett barndaghem. En levande stadsdel! Ur stadsmuseets broschyr

Klarakvarteren har haft sin ökända slum-, knark- och porrvgå. Huset på Gamla Brogatan 27 lider ännu av sviterna. Men på ett år har vi sett hur korsets kraft verkat bland ett sjungande, bedjande och arbetande folk till förvandling och rehabilitering. Inte bara av människor utan också hela hus. Och i morgon inte bara hus utan hela kvarter.

Så på väckelsehistorien i Klara har vi ännu inte sett slutet. Den har bara börjat skriva på ett nytt vitt ark. □

Lars Andersson

Evan- gelister i blåställ

På Gamla Bro arbetar man dagligen på alla möjliga områden. Servering, disk, städning, snickeri, reparationer. Där har Gertrud (bilden) sin givna plats både vid diskbaljan och som ömhjärtad själavårdare. Och Dag (bilden) som snickare och mångsysslare. Både natt och dag(!). Och så har vi många fler evangelister av den här sorten. Evangelister i blåställ. Ryggraden i församlingen.

Världen idag

I Etiopien

□ I Etiopien växer antalet kristna med 25 procent per år, läser vi. I hela Afrika för övrigt söder om Sahara håller de kristna på att bli i majoritet.

Strålattentator

□ Nu har det hänt. Historiens första "strålattentator" med radioaktiva ämnen som vapen har skridit till verket för att uppnå politiska syften. Vid tre tillfällen har han placerat ut de radioaktiva ämnena jod 131 och idium 113N i järnvägsbussar i Österrike. Flera människor har utsatts för bestrålning.

Parksommar

□ Den norsk-amerikanska gospelsångerskan Ewie Thornquist skall turnera i folkparkerna i sommar. Med sig har hon Lenart Sjöholms orkester.

Slottskoncert

□ På Kungliga Slottet har givits en gospelkoncert med bröderna Samuelsson. Bland de närvarande märktes Konung Carl XVI Gustaf, Prinsessan Christina, Hennes trolovade herr Tord Magnusson och biskop Ingmar Ström. Programvärd var hovpredikanten Hans Åkerhielm.

Samuelssons flyger senare till USA på tre veckor. Det blir konserter och TV-inspelningar både i USA och Kanada.

Ofta ensidig klagan

□ Även i kristna sammanhang ges det ofta uttryck för en ganska ensidig klagan över företeelser i vårt samhälle, skriver Uno Olofsson i Dagen. Vi betänker inte att det även finns mycket som vi har orsak att tacka Gud för.

Påvligt

□ I åtta år har nu kanoniseringsprocessen för påvarna Johannes XXIII och Pius XII pågått. Under det heliga året 1975 räknar man med att de definitivt skall kunna helgonförklaras, om inget oförutsett inträffar.

Ökning

□ Den katolska pingströrelsen fortsätter bara att öka. Från Colombia berättas om en snabb ökning under det senaste året med speciellt en växande betoning av socialt engagemang.

Motstånd

□ Regeringen i den afrikanska staten Tschad har förbjudit ett amerikanskt missionssällskap att fortsätta sin verksamhet i landet. Orsaken är att missionen tagit ställning mot vissa hedniska riter, framför allt mot hemliga initiationer, då unga män skall bli kultiskt

pånyttfödda. Detta har regeringen tolkat som motstånd mot landets kulturella revolution.

Vilseledande

□ Den kristna bokringen i Norge hotas av Konsumentombudsmanen. Den som gjort anmälan är en lärare, som tycker att Den kristna bokringens böcker nästan bara innehåller "den sekterska syn som pingstväckelsen står för". Anmälaren anser att ordet "kristen" leder tankarna till en annan konfessionsstruktur och därför är vilseledande i det här sammanhanget.

Fotbollsspelare

□ Fotbollsspelare behöver Kristus, precis som alla andra, säger Billy Zeoli, amerikansk evangelist. — 21 av 26 nationella fotbollslag har bibelstudium och meditation före varje match. Jag vill särskilt vinna dessa unga män för ett avgjort kristet liv.

nytt • kort • nytt • kort • nytt • kort • nytt • kort • nytt • kort •

Välkommen att hjälpa

Arbetet på Johannelund och Gamla Bro bedrivs helt utan subventioner och kommunala bidrag. Tanken är att detta angelägna missionsarbete naturligt skall finansieras genom församlingens offerliv. En strävan bort från institutions- och anstaltstänkande till församlings- och familjeliv. Ombyggnaden på Gamla Bro är emellertid ett ganska omfattande och kostnadskrävande projekt för den jämförelsevis lilla Maranataförsamlingen. Inbetalningskortet som bifogats detta nummer erbjuder därför den som har möjlighet ett sätt att medarbeta. Det gäller människor — och liv.

VÄLKOMMEN!

Oro i lägret

□ Det vore renhårigare, om de predikanter, som nu sår oro och splittring med sina försåtliga angrepp på pingstväckelsens församlingar och producerar artiklar med råd till bekymrade själar att "aldrig mer bli pingstvän", att lämna pingstväckelsen. Det skulle inge en viss respekt.

Så skriver på ledarsidan i Evangelii Harold pastor Willis Säwe, med anledning av karismatikernas framfart.

— De frikyrkliga kapitulerar över hela linjen. Gamla positioner, som pionjärerna gick i fängelse eller lands-

förvisades för, lämnas utan vidare. Pingstvännerna utgör inget undantag. Tvärtom går de i många fall i spetsen, när det gäller att praktisera utjämningsekumeniken. Då förnekar man öppet nödvändigheten av att hålla fast vid Kristi lära, säger Säwe.

Det kan inte förnekas att man anar en viss oro hos den erfarne pingstledaren. Man kan nu bara hoppas att frikyrkofolket finner vägen tillbaka till saltgruvorna.

Prenumerera på Midnattsropet!

Fortsätt i Jesu namn!

Kära vänner på MR:s redaktion. Frid!

Känner att jag vill sända Er en hälsning. Jag har nu läst MR i två år och följt arbetet på Johannelund och Gamla Bro och bedit till Gud för Er varje dag, vilket jag tror mig kunna säga utan överdrift. Och så vill vi fortsätta tills Jesus kommer och vår kamp är slut.

Jag är mycket glad för innehållet i tidningen och för de riktlinjer, som där kommer fram. De bibliska sanningarna, vaktsamheten över vad som rör sig i tiden, det vittnar om liv.

Jag är ju helt på samma linje.

Jag skriver det här som en uppmuntran

till Er att fortsätta i Jesu namn. Det är väl så för de flesta, att vi känner oss små och oförmögna ibland, men det går igenom då Jesus med sitt Ord och sin Ande får dirigera. När Jesus kommer blir det ombytta roller.

All äran, den skall Jesus ha, han som frigjort oss, köpt oss åt Gud med sitt blod, vunnit en evig seger och ordnat med ett evigt hem åt oss, en ljuvlig segerns vila efter slutad kamp mot mörkrets makter, onskans andemakter i himlarymderna.

Jesu tillkommelses dag är nära.

Varma fridshälsningar från

Harry Andreasson

Under depressionen

□ Under depressionsåren på 30-talet fick jag känna på både sjukdom och arbetslöshet. Ofta fick jag gå till Gud med mina bekymmer och ofta fick jag påtagliga bönesvar. Ett av dessa är följande lilla enkla men talande episod.

Jag måste ha tre kronor som fattades till en angelägen utgift, bad som vanligt till Gud om hjälp och gick ut på stan. Där mötte jag en gumma som hade mycket att bära, lyfte på hatten och erbjöd mej att hjälpa henne, vilket hon blev mycket glad över.

När vi kommit fram till busshållplatsen där hon väntade sin buss, tog hon min hand och sade: — Tack min gode man, Herren vill att ni ska ha denna. Och därmed lämnade hon mej en femma...

Ja, det är små detaljer, men lyckliga händelser som följer mej genom åren.

Rufold

ordet och vår tro

Vad sker efter döden?

Fråga:

Om jag dör innan Jesus kommer i skyn för att hämta hem sin brud till bröllop, var hamnar jag då? Visst kommer jag som Guds barn direkt upp till himmelen och inte till den "bittra delen" av dödsriket, där Lasarus var. (Så var det ordnat innan Jesus dog och uppstod.)

Hur stämmer detta med Guds ord i bibeln, att de heliga, som redan är döda, skall uppstå ur sina gravar i en härlighetskropp och ryckas upp när Jesus kommer t. o. m. före de då levande?

H. Hammarsten

Svar:

Vart går den som dör i tron på Jesus Kristus? Bibeln har ett konkret svar. Enligt Lukas 16: 11—31 är dödsriket uppdelat i två avdelningar och skilda ifrån varandra med ett befäst svalg. Det är omöjligt att ta sig från den ena avdelningen till den andra. Den ena avdelningen är pinorummet och den andra är Abrahams sköte. Härskaren i båda avdelningarna är Döden.

När Jesus dog på Golgata besegrade han Döden och satan. Dödsriket och Döden kunde inte behålla Jesus, därför att Döden hade inte någon inteckning i honom. Inteckning i människorna har Döden endast genom synden. Jesus var utan synd. Döden kom då i födslovänder, och Jesus föddes ut ur dödsriket såsom den förstfödde ifrån de döda. Men Jesus gick inte ensam ut ur dödsriket, utan Gamla Testamentets heliga följde honom, därför att Jesus hade

tagit nycklarna till Döden och dödsriket ur satans hand. Jesus kunde således säga till rövaren på korset: "I dag skall du vara med mig i paradiset." Luk. 23: 43.

Att vara i paradiset innebär att vänta på uppståndelsens morgon. Detta är den första uppståndelsen, de rättfärdigas uppståndelse. Upp. 20: 4—6, 1 Tess. 4: 16—18, 1 Kor. 15: 23—26.

Den första uppståndelsen, förvandlingen och uppräckandet sker i ett nu. 1 Kor. 15: 50—52. Detta uttryck "i ett nu", betyder ingenting mindre, än att det sker på odelbar tid. Detta fantastiska under som vi upplever så nära i tiden, innebär att ett kommandorop, en överängels röst och en Guds basun skall ljuda. Då skall samma uppståndelsekraft som verkade i Kristus också uppväcka den som dött i tron på Jesus. De levande troende skall då förvandlas, och överklädas härlighetskroppen. Dessa båda grupper skall då ryckas upp i luften, Herren till mötes. Då skall vi få se Jesus som Han är, och då skall Lammets bröllop firas i himmelen.

Den andra och allmänna uppståndelsen sker efter de tusen åren vid domen inför den stora vita tronen. Då skall var och en bli dömd efter sina gärningar, och den som då inte finns skriven i Livets bok, skall kastas i den brinnande sjön, det är den andra döden.

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

Pingst i Tanto

Ringvägen (T) Zinkens-
damm

**Sommarens
tältmöten i
Stockholm
inleds**

**Lörd. 1 juni kl
19.30**

OBS!

**Gäster i pingsthelgen:
Ernst o Doris Höglander
samt barnen direkt
från Brasilien!**

**Arne Imsen
församlingens
vittnen
och sångare
medv.
Gästfriheten på
Johannelund och
Gamla Bro står
till er förfogan!**

VÄLKOMMEN

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16-sidigt nummer
den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gus-
taf Jillker, Björn Blåhammar, Stina Fri-
dolfsson, Per Arne Imsen och Ulla
Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—,
Halvår 23:—, Kvartal 12:—, Lösnum-
mer 1:80. Till Finland, Norge och Dan-
mark är priset det samma som i Sveri-
ge.

Tidningen tillämpar "rullande abonne-
ment". D. v. s. pren. gäller tills upp-
sägning sker.

Meddelande om adressändring måste
göras senast tre veckor innan den skall
träda i kraft och kan ske genom skrift-
ligt meddelande till tidningens exp. el-
ler på postens adressförändringsblan-
kett.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om
Guds verk etc.

MIDNATTSROPET
Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/80 29 35
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN
Box 344, 101 24 Stockholm
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem
Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel. (växel) 08/80 29 35
efter växels stängning 80 29 39

GAMLA BRO, servering
KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen ...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/
Egnellska, Stockholm 1974

Skoltidningen

MISSIONÄREN

*ung frisk
frimodig*

**Den måste du ha! Prenumerera idag
se adress längst ner på sidan**

PROVPRENUMERERA

**på Midnattsropet
5 nr för 5 kr**

Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma

Jag utnyttjar ert specialerbjudande och prenu-
mererar på 5 nr för 5 kr. (Betalar när inb.-kortet
kommer.)

Namn
Bostad
Postnr, adr.
Tel. /

Malmköping 1974: allting gemensamt

En församlingsgemenskap med biblisk mönsterbild hämtad ur Apostlagärningarna tar vi med oss till natursköna Malmköping. Liksom tidigare i år kommer inga fasta avgifter att avkrävas för mat och logi. Vi har allting gemensamt.

Hela familjen Höglander från Brasilien kommer att vara våra hedersgäster. Tillresande vittnen från hela Norden deltar. Ungdomar från Johannelund och

Gamla Bro kommer att svara för största delen av det myckna praktiska arbetet under konferensen. De kommer att göra sitt yttersta för din trevnad.

Inkvarteringen ordnas i logement, i tält eller husvagn på området eller angränsande campingplats; i privatrum för ett begränsat antal deltagare.

Anmäl dig på nedanstående talong!

Anmälningsblankett för Malmköpingsveckan

Gör ett kryss i aktuell ruta!

☐ Jag önskar deltaga hela tiden	☐ Jag önskar bo i logement
☐ Jag deltagar följ. datum	☐ Jag bor i medfört tält
☐ Jag färdas i bil	☐ Jag bor i campingvagn
☐ Jag färdas med tåg	☐ Jag önskar äta alla måltider

AVSER:

personer

Namn

Adress

Postnr.-postadress

Tel. /

Malmköpingsveckans kansli,
Box: 1236,
161 12 BROMMA 12.
Ytterligare upplysningar
08/80 29 35

- Barnvakter på området
- Barnmöten dagligen
- Badplats

Så reser du till Malmköping

Välkommen den 13–21 juli

KLARA TONER

presenterar:

KLARA TONER

● BUTIKEN:

- Biblar på många språk
- Rikt urval god andlig litteratur
- Grammofonskivor och kassettband
- Gitarrer med tillbehör

● LÄSRUMMET:

- Tidningar och böcker du kan läsa i rofylld miljö

● BANDOTEKET:

- Inspelningar från möten på Gamla Bro och Johannelund
- Bibelstudier och grammofoninspelningar
- Äldre inspelningar från Maranatomöten
- Bibelstudier på olika språk

KLARA TONER

G:la Brog. 27
Stockholm ☎-Centralen
Tel. 08/23 52 30

EXPRESS- meddelande SÄRLAREGN

Ny upplaga av sångboken

kommer i juni.

Den omtyckta sångboken som gått ut i 40.000 ex. har varit slutsåld på förlaget. Den stora efterfrågan har nu besvarats med en fjärde upplaga. Samma kära Särlaregn med 150 maranatasånger.

Beställ i god tid till tältmötena!

Pris kr 4:50 (inkl. moms).

OM DU HAR LÄST

denna tidning, vet du att Arne Imsen är föreståndare och lärare i Maranataförsamlingen i Stockholm.

Förutom i Midnattsropet kan du i böckerna TID ATT VAKNA och FRÅN DÖD TILL LIV ta del av förkunnelsen som fått historiska konsekvenser skildrade i boken FRUKTAD FRIHET och åskådliggjorda på Johannelund och Gamla Bro.

Beställ dessa böcker!

Just nu förmånspris.

TID ATT VAKNA 5:75

FRÅN DÖD TILL LIV 20:—

FRUKTAD FRIHET 25:—

Beställer du de båda sistnämnda, så får du "Tid att vakna" gratis.

Det här blickfånget kan man få i Klara Toners skyltfönster när man kommer gående på Gamla Brogatan. Biblar på många språk.

**Orderadress: KLARA TONER, Box 344, 101 24
Stockholm, Tel. 08/23 52 30.**

Torgsångare från Johannelund och Gamla Bro

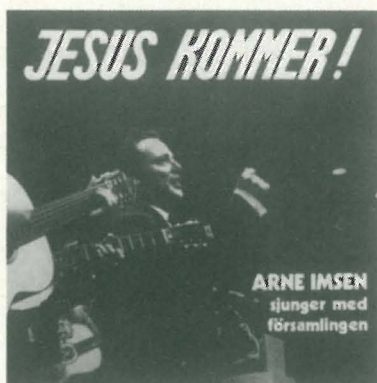
Han fann mig / Kort tal av A
Imsen / Ingen är så full av
nåd / Kjell Roos vittnar / Se-
ger i Jesus / Bo-Göran Gus-
tavsson vittnar / Kom nu till
källan / Jag vill tacka Herren /
Lasse Ericsson vittnar / O, vad
jag älskar Jesus / Fred Ört-
gren vittnar / Får jag se dig /
Han har öppnat pärlporten /
Ett härligt möte / Barnatro /
Maranatafolket / Vår Herre
kallar / Vilken dag /

Skiva eller kassett

JUNI-pris 19:50 kr (ord. pris 34:—)

● MISSIONERA MED MR-KASSETTER! ●

MRL 2107 Stereo
"JESUS KOMMER" —

MR:s Musikproduktion
Distribution:
KLARA TONER
Box 344
101 24 Stockholm 1

ORDER 08/23 52 30

*Samtliga dessa skivor
finns även på kassett-
band.*

MRL 2102
CHRISTINA SONESSON

MRL 2106
CHRISTINA SONESSON, IRENE
OCH RUT-MARI DAHLBERG

MRL 2108
JESUSFOLKETS
HALLELUJAKÖR

MRL 2105
TOLV OMTYCKTA ANDLIGA
SÅNGER

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Midnattsropet
Box 1236, 161 12 Bromma

Bilaga medföljer

Nytt liv—Ny gemenskap

"Om en människa icke bliver född på nytt, så kan hon icke få se Guds rike." Där börjar Guds rike i en människa, när hon blir född till andligt liv i Jesus Kristus.

Men de nyfödda måste ha ett hem och därför fick vi församlingen. Det är en ny familj där det inte kan finnas några rika eller några fattiga; inför Jesus är vi alla lika fattiga. Där finns inte några som har kunskap och några som inte har kunskap: inför Honom har vi ingen kunskap.

Man skulle kunna fråga, kan människor praktisera det här? Ja, därför att livsdriften är starkare än dödsdriften. Därför att Jesu liv, uppståndelsekraften, är starkare än allt. Och vi människor är levande endast så långt vi följer Jesus. Följer vi Jesus som lärjungar då lämnar vi allt för att få allt. Då lämnar vi vårt eget liv för att få del av ett nytt liv. Om jag bekänner Jesus som Guds Son, om jag tror på det som en verklighet, då måste jag också dö för den verkligheten.

Församlingen, lärjungaskolan, förvaltar den största kunskap som finns i tiden och den enda kunskap som inte kommer att dö ut: Jesus Kristus är uppstånden. Det är kunskapen om livet. Den lärjunge som förvaltar den kunskapen, han måste själv ha dött för den. Han måste dö i sig själv för att få liv i uppståndelsen.

Den kunskapen: Jesus är uppstånden, den spränger den begränsade människan och gör henne till livsförmedlare. Den kunskapen spränger också församlingen som en sammanslutning av individer och gör den till livsförmedlare.

Den kunskapen är den enda kunskap som kan spränga den här jorden, klasser och raser, rika och fattiga, organisationer, föreningar, politiska och religiösa grupper.

Inför den kunskapen sopas alla mänskliga gränser och landmärken bort och kvar står den individuella frågan: har Jesus segrat i mitt liv? Därför att inför den frågan är allt det yttre dött och det finns endast ett: har jag liv inuti?

Den kunskapen är också lovsång. Ett nytt liv, en ny familj, ett nytt hem och en ny glädje och en ny sång. Den lovsången är en del av kunskapen. För den lovsången vittnar om något som man erfarit, något som man tagit del av. De heligas lovsång är lika oskuldsfull och ren som äkta barnagladje. Församlingens lovsång — den är en stor hemlighet. Den vittnar om livet i Jesus Kristus.

Björn Blåhammar